

Bistand til menneskerettigheder og demokrati ydes både over den bilaterale og multilaterale bevilling. Den bilaterale støtte ydes i vid udstrækning af ambassaderne, der har de lokale kontakter og det lokale kendskab. Det drejer sig om mere end 150 mindre projekter. Den multilaterale bistand omfatter bistand til FN-organisationer samt til aktiviteter, der gennemføres af internationale private hjælpeorganisationer.

Spørgsmål om menneskerettighedssituationen og den demokratiske udvikling i de enkelte modtagerlande behandles løbende i bistandssamarbejdet, bl.a. i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlinger mellem Danmark og modtagerlandene og også i bredere internationale fora, herunder donormøder (Konsultative Gruppemøder, der ledes af Verdensbanken) og i EF-regi, hvor Danmark er aktiv i bestræbelserne på i fællesskab løbende at følge menneskerettighedssituationen i de enkelte udviklingslande. Dette sker gennem fælles rapporter herom eller fælles EF-missioner til vurdering af udviklingen. Dialogen om disse spørgsmål føres endelig også inden for FN's rammer som f.eks. på Verdenskonference om Menneskerettigheder i Wien i juni 1993 og i FN's Menneskerettighedskommission.

I de fleste udviklingslande, hvor man fra dansk side har engageret sig i en dialog med regeringen om støtte til demokrati og menneskerettigheder, er der opnået enighed om udviklingsaktiviteter, der med dansk bistand bidrager til fremme af respekten for menneskerettigheder, en demokratisk udvikling og bedre regeringsførelse.

I andre tilfælde har det vist sig vanskeligt eller umuligt at inddrage myndighederne i en meningsfuld dialog og et konkret samarbejde med henblik på at forbedre menneskerettighedssituationen. I disse tilfælde har Danmark – i samarbejde med sine EF-partnere og andre donorlande – reageret politisk med gennemførelse af forskellige former for negative reaktioner. Karakteren heraf afhænger i sagens natur af de konkrete forhold, men midlerne spænder generelt fra øjeblikkeligt stop for bistandssamarbejdet og tilbagetrækning af udsendte medarbejdere over stop for nye aktiviteter og f.eks. omlægning af bistanden (således at den går gennem private hjælpeorganisationer fremfor gennem det statslige system i modtagerlandet) til officielle eller fortrolige henvendelser på politisk niveau. Det er i denne forbindelse vigtigt at understrege, at en effektiv indsats fra dansk side generelt kræver en tæt koordinering med andre donorer, især de øvrige EF-lande, og en meget målrettet anvendelse af de midler, der står til rådighed. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at der generelt er bred international enighed om bedømmelsen af udviklingen i de enkelte lande, herunder også i forhold til de vurderinger, som internationale organisationer som f.eks. Amnesty International løbende fremlægger.

13. »Det bedes oplyst, om der i forbindelse med tildelingen af ulandsbistanden finder en koordinering sted mellem EF-landene med henblik på vurdering af, hvorvidt der skal tildeles ulandsbistand på baggrund af, om menneskerettighederne overholdes i modtagerlandene? Såfremt der ikke finder en sådan koordinering sted, vil regeringen da tage initiativ til at etablere en sådan?«

Svar:

Regeringen vil fortsat sammen med andre donorlande, ikke mindst EF-kredsen, nøje følge udviklingen i de danske programsamarbejdslande og som hidtil drage de nødvendige konsekvenser af udviklingen på menneskerettighedsområdet.

Med venlig hilsen

HELLE DEGN